

Високи представник донио измјене и допуне Закона о држављанству и позвао на темељно преиспитивање двојног држављанства

Високи представник Педи Ешдаун у понедјељак је донио Одлуку о измјенама и допунама Закона о држављанству Босне и Херцеговине. Измјене и допуне је одобрио Заступнички дом БиХ на сједници од 23. децембра. Високи представник је донио своју Одлуку зато што још није успостављен Дом народа БиХ који стога не би могао усвојити измјене и допуне до 1. јануара. У првобитној верзији Закона о држављанству је предвиђено да уколико власти БиХ не постигну билатерални споразум о двојном држављанству са другим државама до 1. јануара 2003. године, грађани БиХ који имају двојно држављанство морају изабрати које држављанство желе задржати и одрећи се другог. Измјенама и допунама које је данас донио Високи представник, продужава се период за закључивање одговарајућих билатералних споразума за десет година, до 1. јануара 2013. године.

“Да нисам реаговао, стотине хиљада грађана БиХ са двојним држављанством би 1. јануара били присиљени да бирају између држављанства Босне и Херцеговине и држављанства неке друге земље”, рекао је Високи представник.

Иако измјене и допуне које су данас донесене представљају рјешење непосредног проблема, Високи представник је упутио позив и да се користи шири и радикалнији приступ питању држављанства. “Надам се да ће Парламентарна скупштина БиХ, током наредних шест мјесеци, уколико је неопходно и ревизијом Устава, размотрити спровођење темељитије реформе одредби о двојном држављанству, како би Босну и Херцеговину приближила

уобичајеној међународној пракси, с циљем постизања приступа питању држављанства који неће бити заснован на националној припадности, успостављања бољих односа са бх. дијаспором и, што је најважније од свега, с циљем омогућавања да грађани ове земље путују са што је могуће мање ограничења.

“ Одредбе члана И. 7 (д) Устава Босне и Херцеговине у погледу двојног држављанства су, како сам ја то схватио, остатак из старог Устава Југославије. Уобичајенија европска и међународна пракса данас јесте да државе не ограничавају двојно држављанство на оне случајеве у којима постоје билатерални споразуми са другом земљом- него да дозвољавају да сваки држављанин ужива двојно држављанство уколико испуњава услове, без ограничења.”

Високи представник је констатовао да су такав “неограничавајући” приступ двојном држављанству недавно усвојиле земље као што су Канада, Нови Зеланд, САД и Италија те да се он сматра средством за одржавање блиског и корисног контакта са грађанима у цијелом свијету. Високи представник је рекао да је то нешто што је од посебне важности за Босну и Херцеговину јер је рат довео до широко распрострањене дијаспоре.

“Уз то, према мом схватању, захтјев Босне и Херцеговине за билатералним споразумом је имао утицај на стварање потешкоћа са земљама које су усвојиле овај много либералнији “неограничавајући” приступ”, рекао је Високи представник. Влада Велике Британије ми је, на примјер, (а гдје питање двојног држављанства није било ограничено већ 50 година) објаснила да, будући да они немају праксу билатералних споразума о двојном држављанству, сматрају како је тешко осигурати да се такав споразум закључи са Босном и Херцеговином.